

स्थाऽधायोचस्पकेतकी कटिवद्धातालाजवले स्थितः सर्वशस्त्रनिवारणो भवति ॥ ॥ अर्कादक्षिरावाहुस्थितः तामोवाहुविदु
 हृदकचक्रकान्तिः सोमलतातवाहृततयुक्तः रुद्रो वगधरा पृष्ठगतः पृष्ठस्थः युद्धे सति नरेपुरुषेव जुदेहकरो भवति ॥ ॥
 त्रिलोकवेष्टितेन त्वारसंवज्राभ्रसंयुतं ॥ वक्रनिष्ठः करञ्जसुसर्वायुधनिवारणम् ॥ रसपारदरसं त्रिलोहं वेष्टी
 तं कृत्वा कीदृशं वज्राभ्रसंयुतं वज्रं हीरकं श्रमं श्रमभूतिप्रसिद्धताभ्यां संयुतं करस्यं वज्रनिष्ठो मुखस्थः करञ्जः स
 र्वायुधनिवारणः अथ मर्यः त्रिलोहचर्चितं गुलके हीरकाभ्रयुतं रसकृत्मा वाहुधृतं शस्त्रं वारयति तथा करञ्जो
 मुखं संस्थित इति ॥ ॥ गिरिकर्णी शमी गुंजो श्वेतवर्णा समाहरेत् । वन्दनेना न्वितं सर्वतिलके नरजी नरः ॥
 पुष्टिश्चिरवन्तैव श्वेता च गिरी कर्णिका ॥ गिरी कर्णिका श्वेतपराजिता शमी श्वेतवर्णा गुजां करजनीति प्रसिद्धा समापुरेत् सर्व
 ओषध्या वन्दनेना न्विता कर्तव्यास्ततिलके नरणे संग्रामे जयी नरा भवती ॥ ॥ अधः पुष्पी सिरवन्तैव श्वेता च गिरिकर्णी
 का ॥ गोरोचना समायोगे तिलके शत्रुमोहनं ॥ अधः पुष्पिरेव कुली शिखामयुरशिखामंजुरश्चेति प्रसिद्धौ मघी श्वे
 ता गिरिकर्णिका च पराजिता एताभि गोरोचना समायोगे तिलके शत्रुमोहनं शत्रुणां मोक्षकारकं भवति ॥ ॥ कन
 का कूर्कवटो वट्टिविदुमः पंचमस्तथा ॥ तिलोके संस्थिता यस्यापश्येत्तुं पंचधारिणः कनकसुवर्णाधुतैः कर्कवटो प्रसिद्धा

तेववाहः चित्ररुत इति प्रसिद्धः इन्द्ररुतर्जुनः इत्येभरः भिरेन शीत प्रसिद्ध एभियस्तिलकं करेति तं पुरुषं रिपुः पंचधा पंचह
तिस्थं पश्यता ॥ एष सर्व कपालेन वसाम्ति कया न्विते । सित गुंजा मुपेत्तत्र तस्या मूलं समाहरेत् ॥ ॥ एष सर्वः काल सर्वः तस्य
कपालेन वसाम्ति कयाऽतिते सहिते तत्र सित गुंजा वयेत्तस्याऽश्वेत गुंजाया मूलं समाहरेत् ॥ ॥ केत तिलकं तया दृष्ट्वा ज्ञेयं
स्व श्वेत तं रिपुः । श्वगणैर्द्रक्षमाणा अपतित श्वेत तो भुवि ॥ तत्र कृत तिलकं तेन मूलेन कृता तिलकं जल दृष्ट्वा रिपुस्तदीयः श्वा
त्मानं स्वयं तं स्वङ्गा करः तत्र श्वगणैर्भक्षमाणां भुवि पतितं अपश्येदित्यर्थः ॥ ॥ छायाय स्पृज लेया तिसं ग्राह्यः काशमर्द्धकः । अ
नेन तिका छत्रुः कूपवाप्यो प्रशस्यति ॥ ॥ इति श्री नरहरिविरचित स्वरोदय टिकायां तिलकादिप्रकरणविकाशः ॥ ॐ ॥ येन त्वत्वनयेद्
ह्लादो वृत्ताचये श्वरभा ॥ तेन त्वत्वनयिरव्यामिति छति छम होषधः ब्रह्मदण्डि च कोमारी श्वरी वे ह्यवीतया ॥ वाराही वक्रिणी चंडी म
हालक्ष्मी तथैव च ॥ एतां श्रौषधयो दिव्यास्तथैतामातस्मताः । हृत्वा कृत्वा करेव श्वाः सर्वशस्त्रनिवारकाः ॥ ब्रह्मदण्डी च मनोही कोमारी
घिडकुमारी ऐश्वरी इसरजदी विष्णुका नावराही वराह कान्ता वराह कन्द इति प्रसिद्धा वज्रिणी वज्रसी रिति प्रसिद्धा चंडी चन्द्रकान्ता म
लक्ष्मीः श्वेतवरा जिता एतां श्रौषधयः दिव्यां श्वर्गसमुद्रवाः ॥ तथैवैतां श्रौषध्यामातरो देवमातरोः स्मताः एताः कृत्वा श्वानी
यदृष्ट्वा गुटीकाक्रमेण प्रत्येकं वा सर्वाः करेव श्वाः सर्वशस्त्रनिवारिका भवन्ति ॥ ॥ रङ्गः शीशक शुभ्राद्ब्रह्म मता रसमन्वितोः । वज्राय सा
भियुक्तः क्रियते पारदोरसः ॥ प्रयमर्थः रं कशीशक श्वेताम्बु हेम मता रोजतं एभिः समन्वितैः वज्रं हीरकं आयसं तीक्ष्ण लोहं एभि
र्मुक्तः पारदोरसः कर्तव्यः ॥ वज्राणां द्वावणवक्ष्ये पारदस्पववन्धनम् । लघुद्रावतया लोहे संयोगार्था परस्परम् ॥ व

एतद्दीर्घकानां द्वावर्गपारदस्य वन्धनं लोहे लद्धावे परस्परं संयोगार्थं वक्ष्ये ॥ ॥ अस्थिशरवलमध्यस्थ कृत्वा वज्रं निवन्धि
तमजलभाण्डे विनिःक्षिप्य स्वेदयेद्दिनसप्तकम् ॥ अस्थिशरवलमस्थं अवितराऽमध्यस्थं आविकशृंगमध्यस्थं वज्रे दीर्
कं कृत्वा निधत्तं मद्धितं मुखं जलभाण्डे निःक्षिप्य दिनसप्तकं सप्तदिनानि श्वेदयित्वा तापयेत् द्विविभूतं दीर्घकं भवति ॥
॥ ॥ रङ्गिकावसमं घृष्टं नष्टपण्यं नु पारदं । टिका कन्दस्य मध्यस्थं वन्धनाय नु तत्पुटेत् ॥ रतितं सुराणुं तु टं करो न तु
भावयेत् । लघुदुर्विभवे भावे तापमात्रेण संशयः ॥ सर्वास्थाने कतः कृत्वा मूखामध्यस्थितान् वमेत् ॥ गुटिका जायते र
म्भानाम्नावेज्जागमुद्गी ॥ रङ्गिकावनि संघृष्टं रङ्गिकावसं परस्परमद्धितं नष्टं स्वरूपमपि पुष्टं दस्य पारदं भवति तत्
॥ पारदं टिका कन्दस्य कपित्थस्य वन्धनार्थं वल्ली करुणा र्थं संपुटेत् मुद्गं तु कर्पूरं लोहं च नु वेतितं स भवति लोहपदे मस्वरं
रजतयोरपि ग्रहणं तेऽपि वेतिते कर्तव्ये टङ्कुने न टं कानाश्चारेण विभावयेत् पातयेत् टङ्कुनाश्चारे मध्यस्थं तत्र यं कु
र्ष्यात् । अग्निध्याययेत् ध्यायनसति वज्राङ्कु सुन्दरी नार्त्नी गुटिका जायते भवति ॥ ॥ मुखस्थानि सिद्धिदा प्रोक्ता जगाम
मुक्तिं सिनी ॥ संग्रामे विजयीवीरो वज्रदेहो महाबलः ॥ सर्वलोकपयोनित्यं नारीणां शुभगतथा । गुटिकेयं समाख्या
ता यथोक्ता ब्रह्मज्ञा मले ॥ मुखस्थानं मुखमध्यस्थं गुटिका जगाम तु विना सिनी । मुखे तद्धारणं जगाम तु न भवति । वी
रः संग्रामे वीजयी महाबलो वज्रदेहः स्वभवति नित्यं सर्वलोकप्रियः ॥ तथा नारीणां स्त्रीणां शुभगतः प्रीतिं विषयः यथा ब्र
ह्मज्ञा मले उक्ता तथेयं गुटिका समाख्याता ॥ ॥ इति श्रीनरहरिविरचितस्वरोदयटीकायां गुटिकाप्रकरणविवरणं ॥ ॥

॥ ७ ॥ कपर्दिकाप्रवक्ष्यामि यथोक्ते बुद्ध्यामले ॥ नम्रोति भाग्यरहितो भाग्ययुक्तो घटित्यपि ॥ कपर्दिकाप्रवक्ष्यामि बुद्ध्यामले उक्ते क
 यितं तेन प्रकरेण कथयिष्यामीत्यर्थः ॥ भाग्यरहितः कपर्दिका नम्रोति ॥ भाग्ययुक्ते घटित्यपि मिलति ॥ नामतासां कथयति ॥ ॥
 सिंहिका धीमृगी हंसी चतुर्ध्वं कपर्दिका ॥ एतासां लक्षणं वक्ष्ये प्रभावं च यथा गमम् ॥ सिंही सुवर्णवर्णा भ्राज्या धीधृक् सरे
 खिका ॥ मृगी मयि विजानीयात् पीतपट्टो सितोदराम् ॥ हंसी जलनेरी श्वेतो विदन्ता याति दीर्घिकाम् ॥ सुवर्णवर्णा पीतस्थदा
 द्युतिः पीतवर्णा सिंही सरेसरे खिका व्याधु चर्मवतरेखां किं ता धृक् व्याधु पीतपट्टं सितोदरं मृगी मयि विजानीयात् ॥ ॥
 एवं तल्लक्षणं ज्ञाता प्राप्त्वा कर्मसमाचरेत् ॥ एवमनेन प्रकारेण तल्लक्षणं तासां विहंसात्वा प्राप्त्वा कर्मसमाचरेत् ॥ ॥
 श्लोषधी सिंहिका नाम तया घृष्टो महारसः ॥ सिंहिका मध्ये श्लोषस्तन्मूलसंयुतः पिधाय वदनतस्याः सिककेन
 सगन्ततः ॥ तस्मावक्रैः स्थिता या नु सिंहवज्जायते नरः ॥ सिंहिका नाम श्लोषधी श्वेतकण्ठकारी कांतयाम होरसः परदो
 घृष्टो घर्षणीयः घृष्टरसस्तन्मूलसंयुतः श्वेतकण्ठकारिका मूलसहितः सिंहिका मध्ये श्लोषाधारणीयः ॥ त
 स्यात् कपर्दिकाया वदनं मुखं सिकः यके न समन्ततः पिधाय तपुन तस्यां तालं कपर्दिकायां वक्रो मुखे स्थितो नरः सिंहवत्
 पराभिभवार्थं जायते ॥ ॥ मदीयं प्रज्ञा गजास्तस्य दर्शनेन परेश्वर ॥ एते राजकुले धृते विवदेवा परजिताः ॥ यस्य गुरु

मस्य दर्शने नमः हा नमताम हो कृता अपि गंजा मरा शुखायु द्वादसी नाम वनि सवपु रूषोरणे संग्रामे राजकुले राजगृहे च
ते प्रक्षव्यवहारे पराजितः पराणामिभा व्यो भवति ॥ इति सिही ॥ ॥ व्याघ्री रसेन संघृतः पारदो मूल संयुतः । पूर्ववत्
साधयेद्या घ्रा फलं चैव तथा विधम्व्याघ्री कंठ कारिका वेदघण्टी य इति प्रसिद्ध कण्ठ कारी च दुर्धर्षा शुद्धा व्याघ्री निदि
ग्धिका इति निर्णयः तदुसेन संघृष्टः तन्मूल संयुतः पारदः कर्तव्यः । व्याघ्री पूर्ववत् पारदं सारयेत् व्याघ्री मध्यस्थितं पा
रदं तादृशं कृता तन्मुखे सिकप्य केनापि धामुखे धारणा ते युद्धादौ तथा विधं पूर्ववत् फले यथा व्याघ्र दर्शनात्स भयाजनाः
परायने तथा तद्दर्शनादपि स व्याघ्रवत् परविनाशको भवति ॥ इति व्याघ्री ॥ ॥ मृग मूत्रेन संभिन्ना मृत्तिका रस संयुता । मृ
गधिष्वेक्षिते मृग्यां तस्या फलं दिमं शृणु ॥ मृग मूत्रेण हृदि एव मूत्रेण संभिन्ना सम्पक्व कारेण मिलिता मृत्तिका रस संयुता पारद स
हिता कर्तव्यतां मृत्तिकां मृगधिष्वे मृगसिरे नक्षत्रे मृग्ये कपर्दि काया क्षेपेत् सिकप्य केन तन्मुखं पिदध्यात् तस्यां लाट्क
पर्दि काया इदं वक्ष्ये मानं फलं शृणु ॥ ॥ मुख मध्ये स्थिता या नुवन्ती भवति धीयुतः । रतिकाले मुखस्थायां वाला प्राणा हतो
नरः मुख मध्ये तस्यां तादृगमृग्यां स्थिता यां धीयुतो बुद्धिमान् वन्ती भवति । रतिकाले सुरत समये मुखस्थायां तस्यां नरो वालायां
घोडसवर्षाङ्ग नायाः युवत्याः प्राण हरो मिभावको तीर्यस्तस्माद्भवतीति ॥ ३ हंसपादी सरे च संपारदं मूल संयुतं । हंसी मध्ये क्षि

मिन्नमहिलोके २

पेक्षीमान्मुखस्थासर्वसिद्धिदा ॥ ग्रहःपीडनकुर्वन्निदुष्टारिष्टिनथैवच । स्थावरजंगमसंचैव विषन्नश्यतितत्क्षणात् ॥ हंसपा
दीरसेहंसपादिप्रोषधीविशेषःतस्यारसेवारदंष्ट्रकर्ममूलसंयुतंहंसपादीमूलमिलितंहंसीकपर्दिकातन्मध्येधिमान्क्षियेत्सिक्
थकेनतन्मुखमुद्रयेत्तादृशीकपर्दिकामुखस्थासर्वसिद्धिदाभवतिभर्तुःपिङ्गग्रहानुकुर्वन्तितथैवदुष्टारिष्टमपिनपीडं करोतितत्क्षणा
देवधारणमात्रादेवस्थावरंरथिवीभवंजंगमसर्पादिसमुद्रवंविषन्नश्यति ॥ इतिहंसी ॥ इतिश्रीनरहरिविरचितस्वरोदयटीकायांसि
टीप्रभृतिकपर्दिकाचतुष्टयविवरणं ॥ ४ ॥ ॐ ॥ कृतिकावविसाषावभौमवारेणसंयुता । तद्धिनेघटितंशस्त्रंसंग्रामेजयदायकम् ॥ क
कृतिकावभौमवारेणसंयुक्ताविसाषाववातादृशीमपभवतितद्धिनेघटिप्रनिर्मितंशस्त्रंजयदधिकंसंग्रामेभति ॥ इतियोगविशद
टिशस्त्री ॥ ॥ अथामार्गारसेनैनयानिशस्त्राणिलेपयेत् ॥ जायनेताविसंग्रामेवज्जसाएनिनिश्चितम् ॥ अथामार्गारसेनकेवले
नयानिशस्त्राणिलेपयेत्तानिनिश्चितंसंग्रामेवज्जसाएनिवज्जवद्धुनिजायनेतथावज्जंहीरकेनरोहादिस्वएदनीयंतथेत्स
र्थः ॥ इतिशस्त्रमोढनं ॥ विद्युत्पातमत्यस्थीनिषेधयेकरकांबुना १ अथेनविलिखेत्स्वंगंयथागरुडसन्निभ ॥ हस्तगलेवक्षारितलगा
निशस्त्राणित्रुटंतिचनमन्तिनंषलुभिंदतिदरावाणि ॥ ॥ कृष्णशर्पशिरांस्पर्शौविषयंपलाविच ॥ छुछुचरीवसाधौवत
थैवजहृगोधिका ॥ कृष्णस्यवश्चिकस्माद्यौकपिकच्छपराछकम् ॥ द्वेपलेहरितालस्यकृपलासवसापनं ॥ अथौष्णसर्पशिर

देसिसेगृह्यविषयमिष्टकावास्तुः पंचपलानिपलमानं लशीतिरक्लिककप्रसवतुष्टयं छुछुच्छरीरसाद्येवमुखकारासगन्धावि
येतिप्रसिद्धातद्वसायामष्टौपलानितथैवगृह्यगोधिकविच्छुडतीतिप्रसिद्धातद्वसामष्टौपलानिकृष्णस्यवश्विकस्यवसायाश्र
ह्यौपलानिकपिकदुपलाष्टकंकपिक्रछुः कवाछुरितिप्रसिद्धौषधीतस्याष्टौपलानिहरितालस्यष्टेपलोकृष्णकलासः ककरवासत्र्य
सिद्धप्रामाणिनोवसायाः पलमेकं सर्वमिदं वर्तुलीकुर्यात् ॥ ॥ रक्तकंचुकावयानारीरक्तप्रावरणावया । नटदारसमायुक्ता
पर्वतानपि साधयेत् ॥ रक्तकंचुकालोहितकच्युकारक्तप्रावरणारक्ताम्बरवयानारीनूतदारसमायुक्तानन्येष्टेहरिता
लः तेन समायुक्ता हरिताललिप्राङ्गी सा पर्वतानपि साधयेत् पर्वतवत्स्थिरान्वशीकुर्यादिति ॥ ॥ तल्लिखनप्रकारमा
ह ॥ गृहीत्वा तालिखेत् पिच्छे षड्विंशत्याजतत्परम् । चतुष्टयव्याग्रमष्टाभिरष्टोत्तरशतेन वा । मय्येल्कपि द्धानोपि द्धेनमा
नग्रथिकः । ग्रहणे मुक्तिपर्यन्तं रक्तसूत्रेण बन्धनम् ॥ कृष्णसर्पादिद्वयं गृहीत्वा तालिखेत् कुत्र षड्विंशत्यगणि
ते पिच्छे प्रत्येकमष्टाभिरधिकया चतुष्टयव्याद्वितीया व तौ तृतीया व तारह्यौ चतुष्टयव्या व तौ प्रतिपिच्छलिखित्वा वर्तुलीक
रणांतदुपरिलिखितपिच्छे वारसो वर्तुलिकरणाच्चतदुपरि तृतीया व तौ लिखित्वा पिच्छे शवरणं वर्तुलीकृत्य बन्धनं ॥ कस्यपिच्छे
लिखनीयमित्यभिसंख्यायाह ॥ ॥ मय्येष्टसिद्धः उल्लूकः पेशः ततिष्ठानां संग्रहं कृत्वा पिच्छे तन्मानं न्यिक षड्विंशत्यष्टमस्य

लोन्तरेषुकतगन्धकः ग्रहणोलिखितामुक्तिपर्यन्तं रक्तं सूत्रेण पेचकस्य बन्धनं वेष्टने ॥ ॥ इह मनु एजये रणे शत्रुविनाशनमः
 विसा एनैर्गमुपयासोनगच्छगच्छ परं क्रमम्ः सर्वावस्थानवाधीराः सुसैन्यविजयावहः ॥ इमन्त्रेण जघोनामिमित्रिनयेच्छकेर
 रोसं ग्रामे वा शत्रुविनाशनं भवति अत्र छ मन्त्रेण जघेनेत्युचितः पाठ सोनागे वक्ष्यमाणो नगच्छेत्पादिसन्त्रेण संगच्छते । उपसमीपेया
 नैयकारेऽनेयस्य सया नौप्रकारः तस्योपसमीपेन वर्णः पश्चाद्दूर्गात्ततो विसर्गः तेनमः पदं भवति मन्त्रस्तु गच्छगच्छ परं नमः
 इत्यभिमंत्रयिष्ये शुद्धयेत्क्षिपेच्च सर्वस्यासकलसंगमस्थाने वीरानराः स्वसैन्यविजयावहं भवन्ति ॥ ॥ ॥ इति श्रीनरहरी
 विरचितस्वरोदयधिकायोपेन कविप्रविवरणम् ॥ ७ ॥ लाङ्गुली वस्त्रदण्डवक्रा मन्त्ररत्नविता । मङ्गल्यन्ताम्रकचर्मपश्चाद्यन्दे
 समालिखेत् ॥ लाङ्गुली लंगलीति प्रसिद्धौ षष्ठी वस्त्रदण्डी व मनैठी क्लृप्तो मन्त्रः स्यात्तत्कारणान इति प्रसिद्धस्तत्परमेना वि
 ता सहिता एतदौषधत्रयेन लिखितेन ताम्रकं ताम्रघटितं दमा मेति प्रसिद्धं वाद्यं ताम्रधितं मुखार्पितं चर्म मङ्गलं पुश्चात्मा
 र्जुनानन्तरं समालिखेत् ॥ यन्त्रलिखनं द्रव्यान्पदं द्रव्यति ॥ ॥ काकरत्नं तथा विष्ठा वित्राङ्गारह्लाह्लम् । काकपिष्टस्य लेख
 नालिखेद्युत्रं जनाद्नमः ॥ मध्यविजस्य मध्यस्थं शत्रुनामससैन्यकम् ॥ वाहेतुवायुबीजेन वेष्टयेत्त्रिगुणं पुनः ॥ वायुमणलं क
 लावायुबीजेन रञ्जितं ॥ द्वादशस्वरसंयुक्तं वेष्टयेत्सव्यमार्गतः ॥ ताम्रकस्यास्य नादेन व्याकुली भूतमानसाः ॥ बलयुक्तामह
 वीरः परायन्तोरण कुण्णत् ॥ काकरत्नं तथा विष्ठा काकसेव विष्ठाङ्गारह्लाह्लम् एतच्चतुष्टयं वर्तुलीकृत्य काकपिष्टस्य ले

स्वत्याजनाईतमृजनाईतनामंकंयन्त्रोलिखितमध्येमण्डलमध्येबीजस्यवायुबीजस्यपकारस्यमध्यस्थससैत्यकंशत्रुनामलि
खनीयंमध्येअग्निबीजमध्यमितिक्ववित्याठःतत्राग्निबीजलेफःतन्मध्यस्थमितितुपुनःतद्वायैवायुबीजेनजकारेणात्रि
गुणवात्रयंमण्डलक्रमेणवेष्टयेत् एवंवायुमण्डलंकृत्वावायुबीजेनरज्जिकावेष्टनरूपाकर्त्तव्यातद्वाह्येद्वादशस्वरज्जिका
ष्टट्टवर्जिताप्रकारद्वयःसद्यमार्गेणप्रदक्षिणक्रमेणवेष्टयेत् अस्यान्नामकस्यनादेनशब्देनवल्लयुक्ताअविमहावीर
व्याकुलीभूतमानसाःसन्तरणाङ्गुणात्पुलायने॥ इतिताम्रकविधिः॥ ॥हेमायस्त्रपुरोषानांसमभागेस्ततःपरंद्वादशेषे
नताम्रेनकारयेत् काहलं।कहलंरससंयुक्तंवाद्येत्तुरणाङ्गुणे।श्रुत्वा नादं प्रणश्यन्तिरविष्टा अपिशत्रवः॥ हेमसुवर्ण
जोलोहंत्रपुरङ्गुः।हैप्परजतंरुषासमभागेःततःपरमन्तरंततोद्वादशेषेद्वादशगुणेनतन्नामहेमादिमिलितेनजयकाहलं
जयार्थंकाहलंभेर्द्विविधेकारयेत्तत्काहलंरससंयुक्तंपारदंरासहितंरणगणेवाद्येत्तस्यनादंश्रुत्वावरीणाश्रेष्ठावलबन्तोश
त्रवःप्रनश्यन्तिप्रकर्षणविनासमायातिइत्यर्थः॥ इति काहलविधिः॥ ॥ताम्रकस्यविधानंतुठकायामपि कारयेत्।तथैवफल
मस्युक्तंसमरांगणभूमिषु॥ ७ कायामपिताम्रकस्यविधानंकारयेत्लाङ्गुलीप्रवृत्तौषधीत्रयेणाठकावर्मसारणंकाकरक्तादिभिर्मि
लितैःकाकपक्षलिखत्यापूर्ववच्चन्मालिख्यठकावाद्नात्समरांगणभूमिषुफलमपितथैववलवच्छत्रुपलायेनमित्यर्थः॥ ॥इति

ठका ॥ ॥ तुम्बिनीचन्द्रकेदारिकुण्डलोन्मनरसान्विता । मर्जयेत्स्वरजेवत्रे सप्तवा एन्यद्वयम् ॥ तुम्बीनीप्रताबुलतासञ्जीवप्रसिद्धा
चित्रकं वितउरतिप्रसिद्धा कृष्णोन्मनरसानुनाकृष्णोन्मनः कालपानरतिप्रसिद्धः तत्रसेनार्थिना प्रथममौषधी । तत्राभिर्मुंरजेम
ईलेचक्रकाकारपुठद्वयं चर्मघटितमुखद्वयं सप्तवा एमार्जयेत् ॥ ॥ दण्डचित्रकादन्तीलज्जालुवेतिप्रसिद्धौषधरस
मिलितंमौषधत्रयंतेनवाद्यभाजनंमर्दयेत्तेनतत्कुरंरात्रुणामभिभावकंजायते ॥ इतिभुरजभाजनविधिः ॥ ॥ अग्नि
होतृसमदानान्त्यजातिगेहसमुद्रवम् । मसत्रयंसमादायकर्तव्यंतस्यकुदनम् ॥ तद्रसत्रयंसमादायातीयतस्यटुनंक
र्तव्यंअग्निहोतृकुण्डेशमसानोवितायांअन्यजातिश्चाणालादिस्तद्रसमुद्रवोयस्यतत् ॥ ॥ चित्तिवृक्षमयंकोर्यमुशलो
द्वयणद्वयम् ॥ वतुरस्येसमानेतुवारहीणखमणले ॥ तापिनोद्वेषलेतत्रकुर्चुस्तद्रसकुदनम् । वतुर्वणोद्विवाकत्या
वतुष्वष्टिप्रमानतः ॥ वतुर्विशतिसंख्याश्चवासगीतेनसंयुतम् ॥ तंरसंसंप्रवक्ष्यामिसर्वमन्त्रमयंशुभम् ॥ कालउकुरुमुय
लयतउसुतिउरस्रएवलिल्विकरन्तकिआइयपहिकिपुखिएहिमद्रस्वहलगलइति ॥ एतद्रसकतांरेखालंघयन्निनवे
दिणः ॥ क्षिप्यतेवरियोः सैन्यंभक्तुमायातितत्क्षणात् ॥ ६६ मुशलोद्वेषलंमुसलंद्वेषलंचकार्यकर्तव्यंकीदृशंचित्तिवृ

अप्रमत्तचित्ताशयेन मनुष्यादाहस्यानमुपलक्ष्यतेतद्रूपो यो वक्षस्तत्तमयं द्योतित। द्वारहीनद्वारशून्यं चतुरस्रं लेपिष्ठानकनिर्मितेन तत्र स्थापितो द्रुपरोतद्रुमकुटुनेन चतुर्धर्णी समुद्रवावात्मणश्च त्रियैवैष श्रद्धातिभवाः कन्याः कुर्युः कीदृशपश्य चतुष्षष्टिप्रमानतः चतुर्विंशतिसंख्यायां सहेत्यष्टाशीतिसंख्याकाः पुनः कीदृशः वासगीतेन संयुताः वासगीतुगायन्त्यः कासंगीते सर्वमश्रमये शुभं सप्रवक्ष्यामि यथोक्तं मंत्रो यथा काल उक्तुस्तु भुञ्जेत् सुतिष्ठ व मम राडल्लालिकरन्त किञ्चापमि किपुष्टि एहि मद्रुखल्लगल इति ॥ एतद्रुमकृतो रेखा वैरिणः शत्रुबानले घयति रिपुसैन्यक्षिप्यते तत्क्षणादेव रियोः सैन्यमंगमायाति ॥ इति मस्मधारण ॥ ॥ मारणो मोहनेस्तं मे विद्वेषो ह्यष्टने वक्षोर्वशी करणे वरुधाऽप्रने केन मे देन स्थितं एकमद्वितीयं श्रेष्ठम् ॥ एकं यमाक्षयं यन्त्रं मे देन वरुधा स्थितम् ॥ मारणो मोहने मुद्गी करणे तन्मे निष्कयले विद्वेषे परस्य रोव शेषे उच्चाष्टने स्थानत्यागे वक्षोर्वशी करणे वरुधाऽप्रने केन मे देन स्थितं एकमद्वितीयं श्रेष्ठम् ॥ अमां गयं यमतां त्वकं यन्त्रं कुर्यात् तत्प्रकारेण प्रकारमुपदर्शयति ॥ ॥ द्वादशारं लिखेच्चक्रं च तत्र यविभूषितम् ॥ उष्टिमन्त्रं तु तद्वक्ष्ये यमश्लोकं तु मध्यतः ॥ ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं विकृताननाय स्वाहा ॥ इममुष्टीमनुजप्या दशसहस्रसंख्यायां ॥ रक्तपुष्पैस्त्रिमध्वकैः सहस्रं होमयेत्ततः ॥ ततसिद्धे भवमन्त्रो यथेप्सितफलप्रदः ॥ द्वादशारं चक्रं लिखेत् कीदृशं च तत्र यविभूषितम् मण्डलं त्रयवेष्टितं तद्वाले वा वना वा खे उष्टीमन्त्रं

मध्ये तो मध्यस्तत्रयेषु तु पुनर्यस्य श्लोकं लिख्यमो क्त उष्ट्री मन्त्रो यथा ॐ श्रीं दंष्ट्रीं विकृताननाय स्वाहा ॥ इमे उष्ट्री मन्त्रं दश
सहस्रं संख्याया दश सहस्रं जयं दित्यर्थः ततस्त्रिमध्वकै रक्कपुष्टै लोहितपुष्टैः सह समेकं जुहुयात् ततो मन्त्रः सिद्धो भवेत् कीट
शः यणोप्सितं यथा काक्षितं यत् फलं तस्य दर्शः ॥ ॥ यमराजस्य मध्वनुप्रोच्य मानं मया शृणु यमराज सदो मे यय मे दो अण
योदयः ॥ यदयो निरय दो यय ध्वनि रामय ॥ यमा प्रोच्य मानं यमराज स्पष्टं श्लोकं शृणु मन्त्रं लिखितः श्लोको यथा ॥ यमराजस
दो मे यम मे यारा रा योदय ॥ इति नि ॥ ॥ ७ ॥ स्तुष्टीयन्त्रं शत्रवे दशयेत् स्वयं च विभयात् ॥ इत्युष्ट्री मन्त्रे कामवया पूजयेत् सिद्धिर्भव
ति ॥ इत्युष्ट्रीयन्त्रं ॥ ॥ इन्मन्त्रे कालरात्री महा मारी खगाधिपम् लेखयेत् क्षत्रपालश्च फणिं नृगणनामकम् ॥ पताकाया
लिखेदेतदंष्ट्रकं पूर्वस्त्विति ॥ ततः सारतरं ह्यात्वा प्रखमे विस्तारद्वयम् ॥ पताकायामेतदष्ट्रकं
र्धमस्त्विति सिंहनुमन्तं कालरात्री महा मारी खगाधिपं गरुडं क्षेत्रपालं फणी नृगणनायकम् वित्रक्रमेण लिखेत् ततः सारतरं ह्या
त्वा विस्तारप्रथमं वदेत् ॥ ॥ चारणपपतही मूलं संगृहीतं शुभे दिने । कन्या कनित सन्ने रादिने शवार निर्मितम् ॥ शुद्धकाले च तत्प
दं गजाश्वोपरि स्थितम् । दर्शनीं द्रुसैन्यस्य भंगो भवति निश्चितम् ॥ चारणपपली मूलं पल हि स्वा इति नाम्ना प्रसिद्धं वक्ष मूलं शु
भे दिने शुभ वासरे संगृहीतं कर्तव्यं तन्मूलं स्पृक्ष्य कन्या कनित सन्ने रादिशः सूर्यस्तद्वारे दिवसे निर्मितं तत्पठं शुद्धकाले गजाश्वोपरि

संस्थितं कर्त्तव्यं तस्य दशानाद्यनुसेयनिश्चितं भंगो भवति ॥ इति पद्माकाविधाने ॥ ॥ मन्त्रेण न हनं कृत्वा पूर्वालांगुलवेष्टितं तत्रुवत्कार
येन तत्र विना साधनं केन च ॥ मन्त्रेण न सिक्तं केन हनुं हनुमन्तं कृत्वा पूर्वप्रथमं लांगुलवेष्टितं वर्णवत्सूत्रवत्विधिना साधकेश्वरः कांड्ये
॥ ॥ परचक्रस्य ये मुख्यालांगुलाकारयेद्वहिः । गजाश्वरथमा नातिवहिः स्थापयिष्येत् ॥ ॥ पूर्वमंज्जाक्षरोर्ध्वलांगुलेन तु वे
ष्टयेत् । वेष्टयेत् प्रतिमां सर्वामायादत्तलमस्तकम् ॥ स्थापयेत् पूर्वविधिना परचक्रस्य संमुखम् । दर्शनात् परचक्रं तु भंगमायाति
क्षणात् ॥ पूर्वविधिना पूर्वप्रकारेण गजाश्वपरिपरस्तेत्यस्य समुगधोक्षे प्रतिमा स्थापयेत् ॥ दर्शनात् प्रतिमायाः तत्क्षणात् पर
चक्रं शत्रुसैन्यं भंगमायाति ॥ ॥ अथ वां ह्ये मये तत्र लाङ्गुलीवलनीविषम् ॥ राजिका तु घकेशाश्च मुषां निस्वमेव च ॥ अथ वा त
त्र शत्रुनिमित्तं स्थण्डिले पिलांगुलीवलनं नाम विषं मिष्टकं वा जिकां तु घंधान्पलवंचकेशाश्च मुषां त्रिकटं शुठिपिपली मरीचना
सकं निम्बश्चेति ॥ प्रकारान्तरे जपाय मुषदर्शयति ॥ ॥ खड्गेन कुण्डमध्ये । तु निम्बाराव्यवित्रकोद्भवाः । समिधोज्वालेन
त्रनैर्ऋत्यभिमुखः स्थितः ॥ हनुमन्नुनामो हो ह्र हस्तु सहस्रकम् ॥ दिनसप्तकहोमेन शत्रुपीडितो भवेत् ॥ खड्गेण मध्ये
तु पुनः निम्बाराव्यवित्रोद्भवाः समिधोज्वालेन । ज्वरतप्रकारमाह नैऋत्यभिमुखः स्थितः साधको भूत्वा हनुमन्मनुना ह
मन्त्रेण ह्र ह्रः सहस्रकं प्रत्यहो मकसहस्रकं निम्बपत्रकसमिधो होमस्तेन साधकैः न कार्यः षष्ठ्या विभजेत् क्षेत्रं मध्यस्थं

स्यपार्श्वयो ॥ भाग्यस्येकमेकं भागेनानेन मध्यतः ॥ कुर्यात्प्राश्वद्यमस्येचतुर्कं तत्र विवृतमः ॥ स्त्रवधुं ततो दद्यात्षडं कुण्डलमुत्तमं ॥
 क्षेत्रसहस्रं चतुरस्रमिति षड्दोरा व्यवस्था सारदोक्तै तिततो दिनसप्तकहोमेन शत्रुपीडा भवेत् ॥ पीडा माह ॥ ॥ चंगदा हो महा पीडा विस्फो
 दोगण्डश्लीकार मरणं जायते शत्रोः संग्रामं कुरुते तदा शत्रो मरणं जायते ॥ ॥ इति होमविधिः ॥ ॥ मालामंत्रं पठेद्यस्तु हनुमत्कर
 णांगरो ॥ तस्यांगं वज्रवद्भुद्धे हनुमत्तुल्यविक्रमः ॥ मालामंत्रं हनुमत्कं हन्मत्तुल्यविक्रमः ॥ मालामंत्रं हनुमत्तुल्यविक्रमः ॥ मालामंत्रं हनुमत्तुल्यविक्रमः ॥
 तियुद्धे हन्मत्तुल्यविक्रमो भवति ॥ ॥ पुनरुपात्तु प्रवक्ष्यामि वेदं परमं दुर्लभं ॥ माङ्कं नाम विख्यातं सर्वशास्त्रेषु गोपितम् ॥ पुनरुपात्तु
 माङ्कं वैवं प्रवक्ष्यामि कथं द्रव्यामि कीदृशं परमं दुर्लभं ॥ विख्यातं पण्डितैः सर्वशास्त्रेषु गोपितम् ॥ ॥ आवयेनिर्वृतां युद्धं भूर्जीयत्रं मुद्रोभ
 नम् ॥ तस्मिंस्तुरवररक्तेन वामकर्णोद्भवेन तु ॥ चित्रांगारविषेयुक्तं कृष्णोन्मत्तं रसेन तु ॥ कुलिके च विषे च न्येनैः ज्ञाताभिमुखस्थिताः ॥ प्रेतवत्
 विनायेत्साध्यं मुक्तकेशं विरलकम् ॥ योऽप्युद्धतं यन्त्रं कृत्वा तन्मध्यं नामकम् ॥ तन्नाम रेखाभिः क्षातं कोपविष्टं लुमाधकः ॥ पिंडश्चा
 तदा वंशालुरस्य मुखे क्षिपेत् ॥ कीलयत्पुष्टलोहेन शस्त्रकी कण्टमयनच ॥ निर्वृणं शिद्धं शुद्धं सुशोभनं भक्तं भूर्जं पत्रमानयत् तस्मि
 न् भूर्जपत्रे वामकर्णे ॥ ह्रस्वेन खररक्तेन गच्छवदधिरेन चित्रांगारविषेः चित्रांगारेण विषेण च पुक्कं दिग्धं यन्त्रं कृष्णोन्मत्तं रसेन रसा
 मधुनारसेन च नैः ज्ञाताभिमुखः साधकाभिलिखेत् कदाकुलिके वारस्तु कुलिकमुमूर्ते तथा च कुलिकव्यवस्थायां रत्नमाला म

राम
 ८

नक्रदिग्वसुतुवेदपक्षोर्का मुहूर्ते कुलिकाभवन्ति साध्यन्वशत्रुप्रेतवत्सु कर्के शंखि-तयत् योधाद्यधकृतं यो योधस्यापुङ्ग-
र्यद्रुचकादितद्वत् कृतनिर्मितं तं मध्यकंदद्यत्र मध्यनामके मध्यशत्रुनामसहितं । तु पुनः कोपविष्टः कोधाकुलः साधकस्तत्र
मशत्रुनामरेषाभिंघात् भेदयत् तु पुनस्तद्यं चं पिंडपित्वापि एव तु लीकृत्य शानुरस्य भेकस्य मुखे क्षिपेत् ॥ पुष्टलो-
हेन दग्धलोहेन लोहकं एव केन कीलयत् शस्त्रकीकण्ठकेनेत्यर्थः ॥ योधाकाण्डममेन वतिकचित्पाठादृत्पार्थसर्व ॥ ॥ आ-
नयदालनालं च सप्तो होतरततः । तमध्यददुरंक्षिप्त्वा भांडेन तु विमुद्रयत् ॥ तापयद्युक्काले च चिता द्वा रानलोपरि । गा-
त्रस्तेभ्यो वायुपिडा तथोदरे ॥ मृयते नात्र संदेहो यदि शक्रसमो रिपुः । ततो नरं सप्तो होद्वं सप्तगृहसमुद्रवमानला-
लं कांजिकं आनयत् भाण्डस्थतमध्वे ददुरंभेकं क्षिप्त्वा भाण्डेन सरावादिना मुद्रयते तत्तापुक्काले चितां गारकृता-
न्मुपरितं भाण्डं तापयत् । एवं कृते शत्रोर्गात्रस्तेभ्यो मनस्तापः स्तेभ्यः कार्यक्षमत्वं उदरे वापिडा जायते यदि शत्रुसम-
ईन्द्रसमो भवति तदा मृयते । असन्देहो निश्चयवत्यर्थः ॥ इति मन्दकनाम पञ्चविंशतः ॥ ॥ शिशितालहुरिडा
निरर्का पत्रयुगे लिपेत् । को किलारव्यस्य लेखिन्या स्तेभ्यः रिपुनामकम् ॥ द्विठकारैः समालिख्य तदा स्य पार्थिवं
पुरं सर्वज्याष्टकसमोपेतं रेकपोडशदीपितम् ॥ मायाविजे न संवेद्य चिदांगुशानि रोधितम् । तद्युगं योजयित्वा तु

काण्डके कीलयत्तः। शिष्ये द्वलीक मध्यतुपासाणः संप्रभूरयत्। पश्चात्समारयद्दुद्धं विवादं वाथसाधकः॥ गात्रं
 मोभवेच्छोर्मनः संभस्तथैव चाग्निं हास्तं भो विवादं च साध्यो सोऽग्रायते ध्रुवंम्॥ अर्धं पञ्चयुगे रिपुनायकं शत्रुमुखं
 लिषेत् किमर्थं संभनार्थं कयाको किलाख्यलेखन्या को ईलिखईति प्रसिद्धो वधशारवा कृतलखे न्या के दुर्व्येः शिला म
 शिला तलोहं रितालः हरिद्रा प्रसिद्धे वसते दुर्वी भूतैः ततो दिठकारैः स्वाहा पदेः स्वाहा पदेः समा लेख्य वेष्टन क्रमे
 ण तद्वा स्य पार्थिवं पुरं चतुरस्र रेखा मण्डलं पुगं वज्राष्टकेन प्रतिकोणं बहिर्गता तत्रिभूल रेखा दय क्रमेण वृत्रि
 भूल सहितं पुनः किं दश रेफयो उशकेन सम्बन्धितं पुनः माया विजेन ह्नि कारेण संवेष्ट्य मण्डलं दत्वा पुनः कीदृशं
 अंकुशेन क्रीं कारेण त्रिधा मण्डले त्रय क्रमेण निरोचितं भवति पञ्चतु पुनः तद्युगमर्कं पञ्चयुगं योजत्वा सपुट्टि कृत्वा क
 के ४ कीलयत्। ततः पुनः ४ वीलीक मध्ये वा विटईति। प्रसिद्ध स के मध्ये क्षिपेत्। पश्चात् पारवाणेः संप्रभूरयत् तद्विष
 रिख्यातं वर्गं निपादवा एरट्टणु पात् पश्चादनंतरं साधको युद्धं विवादं वा समा रभेत् एतेन शत्रोः गात्रं संभस्तथैव मण्ड
 लं संभश्च विवादे जहास्तं भो भवेत् एवमसाध्यो सो रिपुः ध्रुवं निश्चितं साध्यते॥ ईति संभस्तय च विवरणं॥ ॥
 अर्धं पञ्चयुगे नाम चित्तं गारेन लेखयत्। पूर्ववत् कीलयत् पश्चात्तिलवाद्या ददृढंम्॥ एतच्च अप्रभावेन मनो भंगो।

रम
 ९

भवोदियोः। अथवा विन संसृजामं मयते ऽरि-र्नशंसयः॥ अर्कपत्रयुगे अर्कस्य पत्र द्वयचित्तो गारे ए शत्रो-र्नीमलिरेव
पूर्ववदेव म एदुकमं च वदेव कीलयत् पश्चादृढं यथा स्यादेवं सिलपापाखाणेन छादयत् यतश्च प्रभावेन रियोर्ज्ञे-
तो मनः त्वेदो भवेत् अथा ऽरिः संजामं विशानमयते स शयो न॥ इति शत्रु भंग यन्त्र ॥ ॥ आ-र्तनामोदरे क्त्वा
हिकारं रेफं संयुतम् ॥ नादविन्दुसमायुक्तमो गारपुटसंस्थितम् ॥ दिक्षु वज्राष्टसंभिन्न षोडशस्वरैतितम्। वज्रो-
त्सेपुतुसर्वेषु मूलसंघे यथोप्सिते॥ लिखितं विधिवत् सर्वं मायया वेष्टितं ताभा। तत्कालिकुलदण्डारव्यं यत्र वि-
द्युविनाशनम्॥ हिकारहिते वं रूपं वर्णं रेफं समन्वितं ह्रिति भवति नादविन्दुभ्यां समाजुक्तं सतः ह्रीं ईति ॐ
कारद्वयस्ति दुभयपार्श्वं लिखितां कारं तो न ॐ ह्रीं ॐ एवं भवति अस्यादरे आ-र्तनाम लिखनीयं। दिक्षु।
वज्राष्टभिः चतुरश्रद्वयत्रिमूलाष्ट समेतं मण्डलं विधाय षोडशस्वरे एणकारादिना वेष्टितं सर्वे हृष्टस्वरजाग्रदुप-
थे सितं अनुपदकार्थं तमेव मूलसंघं यद्यथा विधं कीदृशं मण्डलं दत्वा त्रिधा आहति त्रयं न मायया ह्रीं कारेण
वेष्टितं प्रत्याहति मण्डलं करणं तच्च त्रिकुलिकुलदण्डारव्यं विद्युनाशनं॥ ज्येतास्वरधरो मन्त्री शुभभ्या नप-
रायणः। ॥ तत्तस्मिन् मूलाभूत्वा लिखेद्यन्त्रं अमोदय॥ मन्त्री शुभे दिने ज्येतास्वरधर उच्यते तस्मिन् मूलाभूत्वा शुभ

ध्यानपरायण भोदयेय च लिखेत् ॥ ॥ कौत्सभाजनसमधुतुचन्दनेन सुगन्धिना । लिखेदर्धस्य लेखन्यामुष्टिचयप्रमाण
 तः ॥ कौत्सभाजनसमधुतुचन्दनेन दर्धस्य कुशस्य लेखन्या लिखेत् रकी दृष्ट्या लेखन्यामुष्टिचयप्रमाणतैः तत्
 प्रमाणम् ॥ ॥ सुगन्धैः कुसुमैः चेतैः रक्षोत्तरशोते सतः । अर्घ्यं यदि धिबुधं फलं वा वदने दिने ॥ लिखितं पू
 जितं चैव क्षालयत् जलेन तु तज्जलं पीतमात्रं तु परविद्याविनाशनं ॥ ततो रक्षोत्तरशोते चेतैः सुगन्धैः सुसारभैः दिने दिने
 प्रतिदिनं विधिवद्यथा विधानं पाद्यादिदानपूर्वतावत् पूजयद्यात्फलं भवति । पूजितेन जलेन क्षालयत् पीतमात्रं तज्जलं
 परविद्याविनाशनं भवति ॥ ॥ शाकिनीभूतवेगालपिशुनाचारगराक्षसाः । भवन्ति निष्प्रभासर्वे यन्त्रस्यास्य प्रभावतः ॥ अ
 स्य यन्त्रस्य प्रभावतः शाकिन्यादयो निःप्रभाः प्रभावशून्याः समर्थररिता अर्थादनभिभावका भवन्ति ॥ भूतं विष्कालिका ८
 शीर्णं लूता विष्कालिकादयः ॥ अभिचारकता दोषा विषया वरजंगमम् ॥ गङ्गा जीवावेदना यस्य मूढा जीवोद्भवः ।
 एवं रक्षोत्तरशोते दुःखातीः सुस्थाः स्युः सर्वजन्तवः ॥ ज्वराश्च प्रसमं यान्ति वातपित्तकफोद्भवाः । जीर्णज्वराश्च विषमाः शीतज्व
 रात्मकाः ॥ भूतं विष्कालिका मज्जिर्णं लूता विष्कालिकादयो वृणाः अभिचारकताः सर्वजन्तवः सर्वप्राणिनः स्वस्थाः स्युर्ध
 वे पु ॥ युवातादि स मुद्गवा मरिप्रशंस प्रकर्षेण शान्ति यान्ति ॥ इति माहासहोपाध्यायसमिपञ्चीनरुहिरिविरचितं

सरो दयटिकायां नामो ॥ यथादि विवरणं ॥ ७ ॥ सा-त्पर्थ सर्वलोकानां जया त्वं जयकां चि नम् । प-ञ्च त्वं जयना मप्र
वक्षामि समा सतः ॥ मृ त्वं जयना ममेवं समा सतः संक्षेपात्पवक्षामि किमर्थं सर्वलोकानां सा-त्पर्थ जयकां शि एं जयार्थं
॥ हंसमध्यगतं नाम मृ त्वं जय पुटि कृतं मृ । रक्षारक्षसमा युक्तं वा घरे त्वा ता हृतं मृ ॥ चवर्गस्य तृ तीयास्तुषष्टस्वरसविन्दुकः ।
हाद्योऽसि सविसर्गस्तु यन्त्रो यं प्र ए वा दिकः ॥ नामसध्यनाम हंसमध्यगतं हंसः पदमध्यस्थं लिखनीयं कीदृ
शं मृ त्वं जय पुटि कृतं मृ त्वं जय यन्त्रेण भयदिशि सहितं रक्षारक्षसहितं समा क्तं अमुकं रक्षारक्षेति प्रथमतः ततः संप्रचितमि
ति शेषं राजपरेखात्रयत्वं मण्डलत्रयवेष्टितं ॥ ॥ मृ त्वं जयमेवं मुद्रति ॥ चवर्गस्य तृ त्रियोजकारः कीदृशं चस्वरसविं
दुकं पञ्चस्वर्धकारः विंदुरनुस्वारस्ताभ्यासहितः एतेन जुं ईति भवति सविसर्गसहितः हद्यः सकारस्य हद्यः सकारप्रणवा दिकः
ओकारस्य तेन ओं जुं हंस ईति संज्ञा भवति ॥ ॥ पदमष्टदलं वा ह्ये जं भाद्यादिगणेलिखेत् । विदिक्षुप्रनवतस्य बहिः षोडशप
त्रकं मृ ॥ स्वराषोडशदातव्याः प्रत्येकं सध्वं तो दिशः । द्वात्रिंशत्पत्रकं पदं तद्वा ह्ये विनिवेशयते ॥ कादि युक्तो हंसो वर्णैः स्था
पयेत्तत्र चक्रमात् । चतुःषष्टिदलं वा ह्ये भैरवाद्यां ततो न्यसेत् ॥ भैरविभैरवासिद्धि ई हानागादिपाधिपाः । कीठापपीठ
संयुक्ताः क्षत्रपालाष्टकाष्टकाः ॥ आनयन्निर्वृणं भूर्ज्यं ग्रन्थिहीनं सुशोभनम् । वर्णभेदेन संगृह्य वा स्तुत्यादिक्रमेण

च॥ प्रथमेरेखास एतेऽष्टदलं पदं गद्य कृत्वा दिग्दलेति सपत्रे जन्माद्यादिमे वा लिखेत्॥ जम्भेजम्भिनिखाहा मन्धेभ
 न्धिनिखाहा इति दिग्दल चतुष्टये विदिक्षु आग्नेयादि कारणपत्रेषु प्रणवमौकार लिखेत् तदहः षोडशपत्रं कुर्यात् तत्र
 प्रत्येकं प्रतिपत्रं सर्वतोदिशमस्तदिग्दलेषु षोडशस्वरादातयाः॥ तदा ह्येवात्रिंशत्पत्रं विनिवेशयत् आरतञ्च द्वात्रिंशत्पत्रे
 पुकारादिपुञ्जौ ककारादि वणहसौ स्थापयत् स्थापनं तु हंसः खंडः सः गहंसः एवं क्रमेण प्रतिपत्रमूलिखेत्॥ तदा ह्येव चतुःष
 ष्टिदलं पदं कृत्वा भैरवाद्यान्यसेत् भैरवनामान्यष्टौ यथा असितो गह्वरचंड कोधर्षनस्तकपार्त्तली भीषणसंहाराः॥ भै
 रवी भैरवातिष्ठिरित्यष्टौ वर्णग्रहाः रविशशिकुजबुधगुरुसितशनि राहुकेतवः नागा यथा वासुकितछ्काली यमानभद्र एरा
 वतधृतराष्ट्रकर्कोटकधनेजगन्नामकाः दिशाधिपार्द्राग्नि यम निर्ऋति वरुण वायु कुबेर रुद्राः पीठ रूपः प्रशा प्रभा विद्यमे
 धाविष्णु तिस्रुति बुद्धयः उष पीठशक्रयः क्रमाज्येष्ठारौद्रिकाली कण विकरिणी वण विकरिणी वनप्रमथिनी सर्वभूतदहनी
 मृदान्मादिनी नामकाः सिद्धयः सुन्दरी मनोहारिणी कलकवतिकामेश्वरी पद्मिनी नदी अनुरागिनी चैत्यष्टौ सिद्धयः अत्रै
 व चतुःश्रानपति निब्रह्म निष्छिद्र भूर्ज भूर्जपत्रमानयत् कीदृशं अन्विहीनं तु शोभनं वस्तु भेदेन ब्राह्मण एव क्रमेण स्यञ्जे
 तं क्षोत्रियस्य पीतं वैश्यारुणं शूद्रस्य स्यात्कर्मयोगमित्यः॥ ॥ ककारचयद्रवणहगोकारवितपनच। षडुवैर्य-ब्रह्मालि

शमी दुर्गसमिद्धिश्च द्वाशाभिमुखस्थितः ॥ मुद्रैश्चरेचरिषु ध्यात्वा हा-तं होमपत्रतः ॥ रोगिविमुच्यते रोगात् पापात्सापा
पवर्जितः ॥ पीडां मुक्ताग्रहाः कूराः सोम्यतां पान्तिना न्यथा ॥ शाकिनी भूतवेतालपिसाचो राराक्षताः ॥ ज्वराश्च तस्य
न स्पन्ति आहिकैका-तदयः ॥ पद्माकारेण कुण्डलेन दशां सतो अपदशां शतो दशभागो होमो विधेयः कदुष्यैः म
धुना आम्बुन गुग्गुलुना बालेन बालैर्इति प्रसिद्धो पधेन श्रीपण्डो कपाचेतसर्वपैः शमीसमिद्धिः दुर्गसमिद्धिश्च हो
ईकी दशाः रुद्रस्याशा पुरानीतदमितदमिमुखः सनस्थितः ॥ रेचरी मुद्रां वध्यामृतं जयमंत्रेण स्वाहा नैरेन होमप
त्र रोगि रोगात्प्रमुच्यते पापा सोऽकृतपापः पापविषडिर्द्रतो भवति कूराग्रहाः पीडां मुक्ता सोम्यतां जातिनिविद्धकलदा
न भवन्ति अन्यथा न निश्चय एव तस्य शाकिन्या दयो ज्वरा-ता न स्पन्ति ज्वरा की दशाः आहिकैका-तदयः आहि
का एकाहिकाश्चेति ॥ ॥ विषेन कमते देहे स्थावरं स्वाथ जंगमं ॥ उपविषाणि च सर्वाणि निर्विषाणि भवन्ति च
॥ देहे स्थावरं जंगमं विषेन कमते न प्रसरति सर्वा एषु विषाणि निर्विषाणि भवन्ति ॥ ॥ अभिचारकृता दोषा ये
केचिदिह भूतले ते सर्वे प्रसमं जान्ति काष्टं वह्निगते यथा ॥ यथा वह्निगते काष्टं विनश्यति तथा य-आनुभावेन ईहभूत
येऽभिचारकृता दोषा ते सर्वे प्रसमं जान्ति ॥ ॥ वैरिणो मित्रतां पान्ति प्रशादं कुर्वते प्रभू ॥ अयं स्यात्स्यतां जान्ति ।

स्वसध्यनामसमन्वितम् ॥ सुवर्णमयलेषन्याचोत्तराभिमुखं लिखेत् चन्द्रकारे लिखेदेतच्चन्द्रतुंगयाभिधम् ॥ सा
 साध्यनामसमन्वितम् चन्द्रमालेख्यं यद्व्येकरत्रयद्व्येण कर्पूरकुंकुमकस्तूरिकात्मकेन गोकारत्रयनचगोरोचमागु
 गुगुगोमूत्रेण सभिः पद्भिः सुवर्णमयलेषन्याचउत्तराभिमुखं लिखेत् एतच्चन्द्रतुंगयाभिधं चन्द्रतुंगयनामके चन्द्रचन्द्रकारे
 लिखेत् चक्रलिपिनियतुपूर्वकथितमेव ॥ ॥ अनेन मदनस्तेन कृत्वा लिंगं सुशोभनम् । पंचामृतेन दिव्येन आपयत्सपरा
 चकम् ॥ अनेन संश्रुते मदनस्थेन सिद्धकमध्यगते न तु शोभने लिंगं कृत्वा सिकथ्य कमध्ये यत्र निःक्षिप्य सिकथ्य के मध्य
 गते न शोभने लिंगं कृत्वा सिकथ्य कमध्ययत्र निःक्षिप्य सिकथ्य केन सितलिंगं निमाय सपराचकं सप्ताहोरात्रं दिव्येन देव
 निर्मितेन रश्मिभुज्युतदुग्धस्रवणात्मकेन पंचामृतेन आपयत् ॥ ॥ पश्चात्तु कांदेया लक्ष्म्याप्युत तथा । साध्यनामपु
 ते यत्र स्थष्टारशांसमुचरेत् ॥ पूजयेत्तु पुष्पैस्तु कर्पूरागुरुचन्दनैः ॥ द्वादशपदवस्त्रेण सप्ताहाहान्निकं भवेत् ॥ सप्ता
 ऋगुगुलुवालश्रीर्षासितसर्षपैः ॥ पश्चादनेन रंगकाले धारयत्तु कार्वादेयाः लघुपात्रस्थजलानि तावत्संख्यावारं देया
 नीत्यर्थः । साध्यनामपुते तच्चन्द्रस्थष्टारशांसमुचरेत् अमुकं रक्षरक्षे तु चरेत् पूजयेदिति चेत्तु पुष्पैः कर्पूरागुरुचन्दनैः
 अथ पूजयत् पदवस्त्रेण द्वादशपदं सप्ताहा तावदिनाहान्निकं भवेत् ॥ ॥ पद्माकारेण कुण्डेन होमो देयो दशोक्तः ॥

राजस्त्रिभुवज-तवः॥ वैरिणः शत्रवेति चापान्तिमित्राणि भवन्तीत्यर्थः प्रभुप्रसादं कुरुते राजस्त्रिभुवज-तवः
राजस्त्रिभुवज-तुं श्रेति च को वेदपाः विवक्ष्यतां यान्ति ॥ ॥ पुद्गलाले कृतं य-त्र विधिना नेत भूषतिः ॥ अर्चयि
पाविशे पुद्गे त्रिदशैरपि दुःशयः ॥ अनेन विधिना कृतं य-त्र भूषति राजा पुद्गलाले अर्चयित्वा पुद्गविशे त्रिद
शैर्देवैर्दुर्जयो भवेत् ॥ ॥ राजभूषणमेकाग्रं य एवा सस्य प्रयोगतः ॥ अपुत्रो लभते पुत्रा दुर्भगः सुभगो भवेत् ॥
मित्रा वाहुशिरः कव्याराय भूषणं य एवा सस्य प्रयोगतः पूजा देहमेतत्स पुत्रः पुत्रान् भवति दुर्भगश्च सुभगो भवे
वेत् अस्मै व प्रयोगात् ॥ ॥ मित्रा वाहुशिरः कव्यो धारयति च जनराः ॥ कृत्वा रक्षा मिमांसे नृत्सु कस्य न विधितः ॥
मित्रा वाहिरसिकं व्यापनयन्त्रे ईमां पूषां कौरव्यां कृत्वा ईदं ज-त्रं धारयन्ति तस्य पुत्रस्य विद्युतो मृत्यु-भवेति ॥ ॥
॥ ईदं मृत्युं जयेनाम विद्यु मृत्युविनाशनम् ॥ अथ काशं मया व्यातं लोकानां हितकाम्यया ॥ ईदं मृत्युं जयनाम मंत्रं लो
कानां हितकाम्यया मया व्यातं कथितं कीदृशं मृत्युविद्युविनाशनम् ॥ अकाशं गोपनीयं ॥ ॥ किं नर्चतु नो क्रेन
पभावेन प्रयोगजनम् ॥ एकदं-त्रं कृतारक्ष्यं त्रैलोक्यं वशमानयत् ॥ बहुना ईदं क्रेन प्रकाशेन किंपुनः प्रयो जनस्यैतुन
किमपि यतस्तथा-त्रं कृतारक्षा त्रैलोक्यं वशमानयत् ॥ ॥ ईदं मृत्युं जयनाम मंत्रं लोका-
नां हितकाम्यया मया व्यातं कथितं कीदृशं मृत्युविद्युविनाशनम् ॥ अकाशं गोपनीयं ॥ ॥ किं नर्चतु नो क्रेन
पभावेन प्रयोगजनम् ॥ एकदं-त्रं कृतारक्ष्यं त्रैलोक्यं वशमानयत् ॥ बहुना ईदं क्रेन प्रकाशेन किंपुनः प्रयो जनस्यैतुन
किमपि यतस्तथा-त्रं कृतारक्षा त्रैलोक्यं वशमानयत् ॥ ॥ ईदं मृत्युं जयनाम मंत्रं लोका-

॥ निःशिपेद्रिः ॥ कार्ये वृत्ते सति र्दयाने वने नदीतीर एव भेदे क्रोभामोशमंदिने रिक्तदशी च विभो च निःकुजा मया
 ॥ जले तल्लिखे भुवि शिपे ॥ इति श्री नरहरिकृत स्वरोदयटीकायां मृत्युजपमन्त्रविवर्ण ॥ ७ ॥ अथ तः सप्त
 ॥ गामे तः ॥ नुपरि स्फुटमायेन विहाय ते सर्वे त्रेलोक्ये सचराचरे ॥ अतो मृत्युजपमन्त्रकथनानन्तरं तत्काले नुपरि स्फु
 ॥ रा पत्राकाशे उपपद्यमाने संप्रवक्ष्यामि येन तत्काले चन्द्रेण सचराचरे ज्ञेये ज्ञेयसर्वे ज्ञायते ॥ अष्टमं सूत्रमाह ॥ ॥ गामा
 ॥ मी सुषुप्तं स्वजीवितं मरणं तथा ॥ जयः पराजयः सन्निर्गमनागमविनिश्चयः ॥ लूकचिन्ता तथा मुष्टिराजावस्थादिको
 ॥ तु कर्तव्यतत्सर्वं तथा चान्यत्सर्वं यत्तेन परिस्फुटम् ॥ अचता कालिक चन्द्रेण तत्सर्वं तथा च परिस्फुटम् व्यक्ता यते
 ॥ किन्ता ॥ मालाभोलाभः प्राप्तिः अलाभोऽप्राप्तिः सुषुप्तः स्वजीवितं तथा मरणं जयः पराजयः भेदः सन्निर्गमनागमविनिश्चयः ॥ लूकचिन्ता लूकाय च कुशाप्यात्मगोपनं चिन्ता मनोवृत्तवस्तु चिन्तनं मुष्टि
 ॥ मृष्टिधृतद्रव्यं राजावस्थादिको तु कर्तव्यता कर्तव्यवस्थायां वर्तते ज्ञातं रूपं कैतुकमिति ॥ ॥ ता कालिक स्फुटप्रकारकथयति
 ॥ ॥ अष्टित्यादि नु भुक्तानि भानि वष्टिहृत्कानि तु स्य भुक्तानाडि संपुक्कं हि द्वेन न हतं विधास्य भुक्तानाडि पुक्कानि द्विष्टा
 ॥ न्यपहृतस्त्रिधा ॥ प्रथमकाले अष्टित्यादि अष्टिनी मुपकमेतु न चन्द्रेण भुक्तानि भानि नक्षत्राणि वष्टिहृत्कानि वष्टिहृत्